

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Дніпропетровський комбікормовий завод“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини першої статті 287 Господарського процесуального кодексу України

К и ї в
28 лютого 2024 року
№ 40-2(II)/2024

Справа № 3-219/2023(405/23)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Дніпропетровський комбікормовий завод“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини першої статті 287 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Дніпропетровський комбікормовий завод“ як суб’єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявник) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 3 частини першої

статті 287 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс) утім, що ним не визначено можливості касаційного оскарження ухвали апеляційного суду щодо залишення заяви про ухвалення додаткового рішення без розгляду.

Згідно з пунктом 3 частини першої статті 287 Кодексу учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки, мають право подати касаційну скаргу на „ухвали суду апеляційної інстанції про відмову у відкритті або закриття апеляційного провадження, про повернення апеляційної скарги, про зупинення провадження, щодо забезпечення позову, заміни заходу забезпечення позову, щодо зустрічного забезпечення, про відмову ухвалити додаткове рішення, про роз'яснення рішення чи відмову у роз'ясненні рішення, про внесення або відмову у внесенні виправлень у рішення, про повернення заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, про відмову у відкритті провадження за нововиявленими або виключними обставинами, про відмову в задоволенні заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, про заміну сторони у справі, про накладення штрафу в порядку процесуального примусу, окремі ухвали“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається, що Заявник звернувся до Господарського суду міста Києва з позовом до Приватного акціонерного товариства „Агрохолдинг Авангард“ (далі – Товариство) про стягнення коштів. Позовні вимоги обґрунтовано неналежним виконанням Товариством узятих на себе зобов'язань за договором поставки.

Зазначений суд рішенням від 7 квітня 2023 року задовольнив позовні вимоги Заявника.

Не погодившись із таким рішенням, Товариство звернулося до Північного апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою. Цей суд постановою від 5 липня 2023 року апеляційну скаргу Товариства залишив без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін.

Заявник 31 липня 2023 року звернувся до Північного апеляційного господарського суду із заявою про ухвалення додаткового рішення щодо

стягнення з Товариства судових витрат на правничу допомогу, що їх зазнав під час розгляду апеляційної скарги Товариства.

Північний апеляційний господарський суд ухвалою від 25 жовтня 2023 року цю заяву залишив без розгляду, оскільки Заявник не долучив жодних доказів зазначених ним витрат на правничу допомогу, а також пропустив процесуальний строк на подання заяви про ухвалення додаткового рішення та не подав заяви про поновлення цього строку.

Заявник оскаржив до суду касаційної інстанції ухвалу суду апеляційної інстанції від 25 жовтня 2023 року.

Колегія суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду ухвалою від 16 листопада 2023 року відмовила у відкритті касаційного провадження, в якій зазначила, що пунктом 3 частини першої статті 287 Кодексу визначено перелік ухвал суду апеляційної інстанції, на які можна подати касаційну скаргу. Ухвали суду апеляційної інстанції про залишення без розгляду заяв до переліку таких ухвал не віднесено, а тому вони не підлягають касаційному оскарженню.

На думку Заявника, пункт 3 частини першої статті 287 Кодексу суперечить пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки не забезпечує права на касаційне оскарження ухвали апеляційного суду щодо залишення заяви про ухвалення додаткового рішення без розгляду.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Заявник посилається на приписи Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України, постанови Верховного Суду у справах інших осіб, міжнародні акти, практику Суду Справедливості Європейського Союзу, а також на судові рішення в його справі.

2. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.2. Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних приписів Кодексу, Заявник зазначає, що законодавець приписами пункту 14 частини першої статті 255 Кодексу визначив можливість апеляційного оскарження ухвал суду першої інстанції про залишення позову (заяви) без розгляду, а приписами пункту 2 частини першої статті 287 Кодексу – можливість касаційного оскарження цих ухвал після їх перегляду в апеляційному порядку.

Тому, на думку Заявника, приписи пункту 3 частини першої статті 287 Кодексу суперечать „статті 129 Конституції України та основним засадам судочинства“, оскільки не забезпечують права на касаційне оскарження ухвали апеляційного суду щодо залишення заяви про ухвалення додаткового рішення без розгляду, яка фактично залишається остаточною.

У підсумку Заявник зазначає, що оспорювані приписи Кодексу слід розуміти так, що у господарському судочинстві ухвали апеляційного суду, зокрема щодо залишення заяви про ухвалення додаткового рішення без розгляду, підлягають касаційному оскарженню, „оскільки таке оскарження не заборонено законом“.

2.3. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументацію Заявника фактично зведено до висловлення власного бачення правильного, на його думку, застосування судами оспорюваних приписів Кодексу.

Однак питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права стосовно конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм для їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосовної діяльності і не належить до повноважень Конституційного Суду України [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 19 червня 2018 року № 39-у/2018; ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 1 квітня 2020 року № 5-уп(II)/2020].

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Дніпропетровський комбікормовий завод“ щодо відповідності Конституції

України (конституційності) пункту 3 частини першої статті 287 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**